

200707597/1.

Datum uitspraak: 27 november 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/37943 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Dordrecht, van 25 oktober 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 4 oktober 2007 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 25 oktober 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 31 oktober 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E.J.J.M. van Tielraden, ambtenaar van Staat.

w.g. Horstink-von Meyenfeldt
Lid van de enkelvoudige kamer

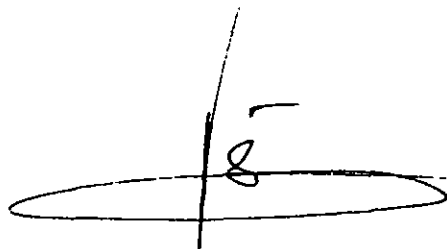
w.g. Van Tielraden
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 27 november 2007

156-562.

Verzonden: 27 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

9

Postadres Postbus 70023
3000LD ROTTERDAM

Regio Rotterdam-Rijnmond
Korpsonderdeel 17 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door P.G.M. te Duits
Telefoon 0900-8544
Fax 010-2750033

V-nummer / Zaak / Zaak - 04/10/2007
Datum 04/10/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Rotterdam-Rijnmond

4 - OKT. 2007	
Registratie	MU
5/10	Unit

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Paulus Gerardus Martinus te Duits, inspecteur van het regionaal politiekorps
Rotterdam-Rijnmond,

belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de
uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam	:
Voorna(a)m(en)	:
Geboortedatum	:
Geboorteplaats	:
Geboorteland	: Marokko
Nationaliteit(en)	: Marokkaanse, Marokkaanse
Geslacht	: mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de
Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen
zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het
feit dat betrokkene

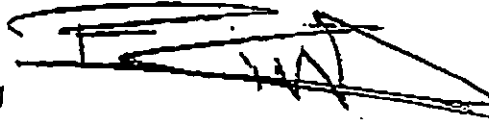
- Veroordeeld is terzake een misdrijf
- Verdacht wordt van het plegen van een misdrijf
- onvoldoende middelen van bestaan

De maatregel is opgelegd:

Plaats	: Rotterdam
Datum	: 04/10/2007
Tijd	: 16:30 uur.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de Inspecteur,
P.G.M. te Dufts

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Dordrecht
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

procedurenummer: AWB 07/37943, V-nummer:

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

eiser,
gemachtigde: mr. G.A. Soebhag, advocaat te Rotterdam,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie te 's-Gravenhage, verweerder,
gemachtigde: mr. N.P.L. van der Plas, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Op 5 oktober 2007 is de rechtbank, door middel van een namens eiser ingediend beroepschrift, ervan in kennis gesteld dat verweerder eiser op 4 oktober 2007 in bewaring heeft gesteld.

1.2. De zaak is op 18 oktober 2007 behandeld ter zitting van een enkelvoudige kamer. Eiser is ter zitting verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde. Voorts is ter zitting verschenen H. Baddouri, tolk in het Marokkaans.

1.3. De rechtbank heeft op 18 oktober 2007 het onderzoek ter zitting geschorst.

1.4. Naar aanleiding van deze schorsing heeft verweerder bij faxbericht van 19 oktober 2007 aanvullende informatie aan de rechtbank doen toekomen.

1.5. Bij faxbericht van 22 oktober 2007 heeft de gemachtigde van eiser zijn reactie op bovengenoemde stukken gegeven.

1.6. Hierna heeft de rechtbank, mede gelet op de daartoe door partijen verleende toestemming, het onderzoek gesloten en ingevolge artikel 8:64, vijfde lid, van de Algemene wet bestuursrecht bepaald dat de nadere zitting achterwege blijft.

2. Overwegingen

2.1. Krachtens artikel 94, vierde lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) staat ter beoordeling of het besluit tot oplegging van de onderwerpelijke vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met deze wet, dan wel bij afweging van alle betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten. Gelet op het bepaalde in artikel 94, eerste lid,

laatste volzin, van de Vw 2000 staat tevens ter beoordeling of er aanleiding is eiser schadevergoeding toe te kennen.

2.2. De rechtbank acht het beroep ongegrond en komt daartoe op grond van de navolgende overwegingen.

Eiser is op 22 april 1998 in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "gezinshereniging bij ouder(s)". Deze verblijfsvergunning is verleend met ingang van 22 april 1998, met een geldigheidsduur die laatstelijk is verlengd tot 29 maart 2007.

Eiser heeft op 23 februari 2007 een aanvraag tot verlenging ingediend. Op deze aanvraag is bij besluit van 26 juli 2007 door verweerder afwijzend beslist, omdat eiser in zijn aanvraag heeft vermeld dat hij bijna 1 jaar zelfstandig woont. Verweerder adviseert eiser om een aanvraag in te dienen onder de beperking "voortgezet verblijf". Na het indienen van deze aanvraag en het voldoen van de verschuldigde leges wordt eiser in bezit gesteld van de gevraagde verblijfsvergunning, zodat eiser het familie- en gezinsleven dat hij had kan blijven uitoefenen in Nederland, zo overweegt verweerder.

Eiser stelt dat hij het besluit van 26 juli 2007 niet heeft ontvangen en eerst in het kader van onderhavig beroep van het besluit op 17 oktober 2007 kennis heeft genomen, hetgeen volgens eiser door meerdere personen kan worden bevestigd.

Voor zover eiser bedoelt te stellen dat de rechtgevolgen van het bestreden besluit niet zijn ingetreden omdat het niet aan eiser is bekend gemaakt, zodat eiser rechtmatig verblijf heeft en derhalve de bewaring onrechtmatig is, geldt het volgende.

De vraag of eiser het besluit van 26 juli 2007 niet heeft ontvangen, althans de ontvangst op niet ongeloofwaardige wijze ontkent, kan niet in het kader van onderhavig beroep aan de orde komen. Die vraag dient te worden beantwoord in het kader van het door eiser inmiddels alsnog ingediende bezwaarschrift en verzoek om een voorlopige voorziening tegen dit besluit.

Aangezien eiser om hem moverende reden tot op heden niet een aanvraag voor een verblijfsvergunning onder de beperking "voortgezet verblijf" heeft ingediend, zoals door verweerder geadviseerd, kan verweerder zich vooralsnog in redelijkheid op het standpunt stellen dat eiser kennelijk berust in het besluit van 26 juli 2007 en afziet van het indienen van vorenbedoelde aanvraag. Dit betekent dat verweerder terecht heeft vastgesteld dat eiser geen rechtmatig verblijf heeft.

Dit beroepsonderdeel faalt derhalve.

Eiser heeft voorts aangevoerd dat de maatregel van bewaring niet proportioneel is, omdat eiser al aan toezicht is onderworpen ingevolge het Strafrecht. Met verweerder is de rechtbank van oordeel dat het enkele feit dat eiser op grond van het Strafrecht aan toezicht is onderworpen, niet betekent dat eiser zich niet aan uitzetting zal onttrekken. Ook dit beroepsonderdeel faalt.

2.3. Ook overigens is niet gebleken dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de bewaring ten aanzien van eiser in strijd is met de Vw 2000 dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid ongerechtvaardigd is te achten.

Er bestaat derhalve geen grond voor het toekennen van schadevergoeding, zodat het verzoek daartoe wordt afgewezen.

2.4. De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling als bedoeld in artikel 8:75, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht.

2.5. Gezien het voorgaande beslist de rechtbank als volgt.

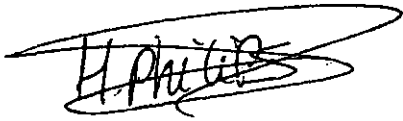
3. Beslissing

De rechtbank 's-Gravenhage:

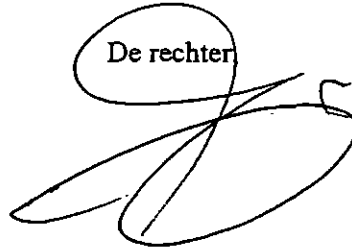
- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus gegeven door mr. J.A.M. van den Berk, rechter, en door deze en H. Philips, griffier, ondertekend.

De griffier,

De rechter

Uitgesproken in het openbaar op: 25 oktober 2007

Afschrift verzonden op:

25 OKT. 2007

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt één week na verzending van de uitspraak door de griffier. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Men wordt verzocht een afschrift van de uitspraak mee te zenden.

SOEBHAG

Advocaten

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

31 OKT 2007

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD:

PAR:

Raad van State

Afdeling Bestuursrechtspraak

BEROEPSCHRIFT

Geeft eerbiedig te kennen:

nader te noemen: "appellant", te dezer zake domicilie
kiezende te (3011 XZ) Rotterdam aan de Boompjes 526, (Postbus 50532; 3007 JA)
ten kantore van de advocaat en procureur mr G.A. Soebhag die door hem tot
gemachtigde wordt gesteld en als zodanig bepaaldelijk is gevolmachtigd tot het
instellen van dit hoger beroep.

Appellant komt hierbij tijdig in beroep tegen de uitspraak van 25 oktober 2007,
registratienummer AWB 07/37943 van de rechtbank te Dordrecht. Een kopie van
deze uitspraak wordt hierbij overlegd.

Appellant kan zich niet verenigen met voornoemde beslissing en de gronden
waarop deze berust.

Appellant stelt zich op het standpunt, dat de rechtbank ten onrechte heeft
overwogen, dat: "...Aangezien eiser om hem moverende reden tot op heden niet een
aanvraag voor een verblijfsvergunning onder beperking "voortgezet verblijf" heeft
ingediend, zoals door verweerder geadviseerd, kan verweerder zich vooralsnog in
redelijkheid op het standpunt stellen dat eiser kennelijk berust in het besluit van 26
juli 2007 en afziet van het indienen van vorenbedoelde aanvraag. Dit betekent dat
verweerder terecht heeft vastgesteld dat eiser geen rechtmatig verblijf heeft".

Naar het standpunt van appellant is de rechtbank ten onrechte er aan voorbij
gegaan, dat het bestreden besluit van 26 juli 2007 hem niet heeft bereikt. De IND
heeft, ondanks vragen daartoe van de rechtbank, geen antwoord kunnen geven op
de vraag of voornoemd besluit wel tot appellant is gekomen. Als al geen uitsluitel
daarop kan worden gegeven dan vermag appellant niet inzien waarom dan de daarin
vervatte rechtgevolgen hem zouden moeten regaderen. Impliciet gaat de rechtbank
zonder verdere motivering er vanuit dat voornoemd besluit appellant wel zou
hebben bereikt. Ook hierin zit appellant een innerlijke tegenstrijdigheid in de
redeneertrant van de rechtbank. Overigens is in de overwegingen terzake ten
onrechte geen rekening gehouden met de door de rechtbank aan de reclassering
gestelde vragen. De reclassering heeft namelijk ter zitting concreet antwoord
gegeven op de vraag in hoeverre voornoemd besluit appellant daadwerkelijk kon
hebben bereikt. Appellant ziet van deze informatie niets terug.

Voorts kan appellant zich niet verenigen met de overwegingen: "...Eiser heeft
voorts aangevoerd dat de maatregel van bewaring niet proportioneel is, omdat
eiser al aan toezicht is onderworpen ingevolge het Strafrecht. Met verweerder is de
rechtbank van oordeel dat het enkele feit dat eiser op grond van het Strafrecht aan

SOEBHAG

Advocaten

toezicht is onderworpen, niet betekent dat eiser zich niet aan uitzetting zal onttrekken. Ook dit beroepsonderdeel faalt".

Ook in dit kader heeft de rechtbank ten onrechte geen waardig aan de op verzoek van de rechtbank gegeven informatie door de reclasseringsbeambte, daar waar het gaat om de inhoud en de mate van het strafrechtelijk toezicht. Daarnaast is ten onrechte niet ingegaan op de feitelijke verhoudingen tussen het strafrechtelijk traject en het vreemdelingrechtelijk traject. Appellant is namelijk door hetzelfde bestuursorgaan, te weten het Ministerie van Justitie, al meer dan duidelijk in het vizier gebracht. Letterlijk wordt een streep getrokken door het strafrechtelijk traject, dat kort daarvoor was ingezet. Voorts heeft rechtbank ten onrechte nergens overwogen hoe deze twee spanningsvelden dienen te worden verstaan binnen het kader van het beroep op de mate van proportionaliteit van de onderhavige maatregel. Appellant stelt zich op het standpunt, dat de rechtbank daarin onvoldoende een belangenafweging heeft gemaakt, althans onvoldoende heeft gemotiveerd waarom de bevoegdheid tot het opleggen van de onderhavige maatregel ook op een andere wijze ingevuld had kunnen worden.

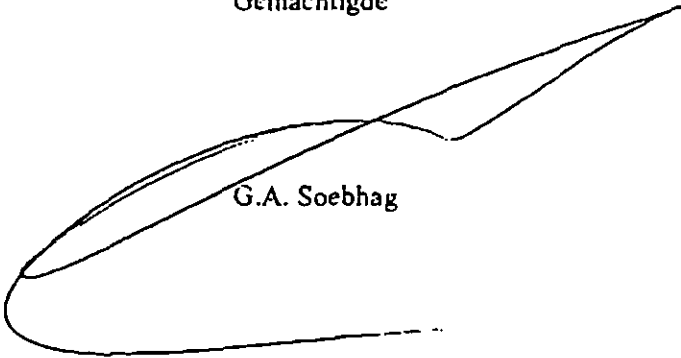
Redenen waarom: appellant U hierbij eerbiedig verzoekt:

1. Het beroep tegen de uitspraak van 25 oktober 2007 gegrond te verklaren en de bestreden beslissing te vernietigen;
2. Een kostenveroordeling te geven ten laste van de wederpartij.

Rotterdam, 31 oktober 2007

Gemachtigde

G.A. Soebhag

Bijlage: uitspraak d.d. 25-10-07 rechtbank Dordrecht